

så regeringens opgave. Hvis vi understreger observatørstatus og understreger spørgsmålet om Kina som en besættelsesmagt, giver vi de kinesiske myndigheder al for lidt spillerum. Det, som er det stærke i Dalai Lamas position, er ikkevoldsholdningen og ønsket om selvstyre inden for Kinas eksisterende rammer. Det er det, som er en realistisk mulighed.

Hvis det er det, hr. Bent Hindrup Andersen mener, så mener jeg også, at vi har en god mulighed for at arbejde videre i fællesskab, men sådan, som jeg umiddelbart må fortolke beslutningsforslaget, kan vi ikke fra radikal side gå ind for det.

Annette Just (FP):

Også jeg vil gerne starte med at takke for, at vi overhovedet får denne debat og får den på nuværende tidspunkt, for jeg er fuldstændig enig i, at det er det sagligt rigtige. Men jeg vil også gerne takke hr. Bent Hindrup Andersen for, at han har fået fremskaffet dette papir fra Indien, for jeg tror, det løser mange problemer. Her står meget klart og tydeligt, at de synes, det er en god idé, at vi bliver ved med at tage emnet op.

Fru Hanne Severinsen var også inde på, at vi skal blive ved med at tage emnet op alle mulige mærkelige steder, hvor vi kommer hen, og vi har prøvet ved kvindekongressen i Beijing at give de tibetanske kvinder taleret på det pressemøde, som vi så fik arrangeret. Vi tog også det tibetanske problem op over for det kinesiske udenrigsudvalg, vi har holdt høringer her i Danmark, og vi skal blive ved.

Når jeg ser på beslutningsforslaget, kan jeg ikke være i nogen som helst tvivl om, at den rigtige vej for Danmark at gå må være at presse på, for at Tibet, og det er naturligvis Dalai Lama, kan få lov til at fremlægge sin sag for FN. Jeg medgiver, at mange bække små gør en stor å, men der skal altså mange høringer til, hvis vi skal dække hele verden, og hvis han kunne få lov til at tale i FN, står vi altså i den situation, at kineserne ikke kan overhøre, at han har fået ordet til hele verden på én gang. Det er jo det, der sker, når man får ordet i FN.

Som hr. Per Stig Møller helt korrekt sagde, er magtens sprog for Kina tavshed om denne sag. Derfor synes jeg, det er stærkt, hvis Danmark kan sige, at den tavshed vil vi have lov til at presse på for at bryde ved, at Dalai Lama får ordet i FN. Derfor den sætning, som hele forslaget i virkeligheden drejer sig om, nemlig at Fol-

kettinget opfordrer regeringen til at arbejde for, at Tibet kommer til orde i FN, og så ser jeg helt bort fra alle bemærkningerne.

Det er, hvad der står i forslaget, og det synes jeg ikke der er nogen der overhovedet med rimelighed kan sige nej til, efter at vi har set, hvad Dalai Lamas kontor selv svarede. Derved falder i hvert fald udenrigsministerens argumentation noget til jorden, idet udenrigsministeren brugte som argumentation, at man kunne risikere, at det gav tilbageslag.

Vi ved alle sammen, at Kina såmænd ikke behøver nogen undskyldning for at stramme grebet, hvis det overhovedet er menneskeligt muligt at stramme grebet mere. Kina gør det efter forgodtbefindende, og det skal det ikke have lov til at gøre med europæisk og dansk tavshed.

Derfor synes jeg, at det er et godt forslag, og Fremskridtspartiet kan absolut støtte det.

Otto Steenholdt (V):

Indledningsvis vil jeg gerne præcisere, at jeg nu tager ordet som repræsentant for partiet Atassut som folketingsmedlem valgt af den grønlandske befolkning. Min rolle i denne sag har ikke noget at gøre med partiet Venstre, som jeg ellers er knyttet til. Jeg finder det nødvendigt at gøre dette helt klart, bl.a. fordi man i pressen har fremstillet det, som om jeg er medforlagsstiller på partiet Venstres vegne.

Danmark har en tradition for at tale minoriteters og undertryktes sag. F.eks. var Danmark blandt de første til at fordømme apartheid i Sydafrika. Vi har en lang tradition for at tale de undertryktes sag og en endnu længere tradition for at kæmpe for, at undertrykte kommer til orde. Selv om Danmark i den store verden er et lille land, har vi vundet stor anerkendelse rundt om i verden for vort engagement for overholdelse af menneskerettigheder og vores kamp for at give undertrykte grupper mulighed for at komme til orde.

Jeg behøver vel ikke at minde om støtteudtalelserne til undertrykte intellektuelle i Østeuropa, Charta 77 i Tjekkoslovakiet, Sakharov i Sovjetunionen osv.

I dag er Tibet, et lille land højt oppe i Himalayabjergene, besat af kinesiske tropper. Kun de få oplysninger, der slipper ud, antyder massiv undertrykkelse af befolkningen i svær grad. Der tales om brutal magtudøvelse og endog om børnedrab. Det er svært for os alle sammen at få noget at vide om de faktiske forhold i Tibet, for